

متن پرسش

سلام علیکم: استاد بزرگوار بنده دانشجو هستم و اصلا با هم اتاقی هایم آرامش ندارم! چون دختر هستند از هر دری صحبت می کنند و نسبت به همه نظر میدند و درباره ی خیلی از حرف های بیهوده نظرخواهی می کنند و انتظار دارند من هم نظرم را درباره ی این موارد بیهوده (مواردی که اصلا ضرورت نداره انسان وقت صرف آنها کند) بگویم ساعت هایی از وقت با ارزش به همین صورت می گذره و من کاری که از دستم برنمی آید هیچ! شخصیتی که با سکوت درباره ی این موارد برای خودم ساختم را هم تخریب می کنند. بندگان خدا اهل به جا آوردن واجبات هستند اما متاسفانه من در کنار آنها برای نافله ها و نماز شب خواندن اصلا حال خوشی ندارم و یک جورایی حس می کنم دارم تطاهر به خوب بودن در کنار آنها می کنم. استاد خیلی اذیتم، لطفا راهنمایی ام کنید!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال در عین مدارا با چنین افرادی باید سعی کنید ساختار شخصیت خود را در چنین جمع‌هایی حفظ نمایید. به این معنا که در جمع باشید ولی پیش خود باشید. که گفت: «بُودِ مردِ تمامی آن که از تن‌ها نشد تنها / ولکن به تنهایی بود تن‌ها، و با تن‌ها بود تنها». موفق باشید